

PARAULA I VIDA

«S'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar tots els homes» (Tit 2,11)

L a joiosa festa de l'Epifania ens convida a encaminar-nos, com els Mags, a l'esplèndida aventura de viure la fe amb alegria i deixant que la llum de l'estrella de Jesús guii sempre els nostres passos, i ens porti a comprometre la vida al servei d'aquest Déu nascut pobre amb els pobres. Aquesta revelació que Déu vol salvar la humanitat, i no només uns pocs, sinó tots, és un estímul a renovar la nostra confiança en l'ésser humà, a qui Jesús, el Fill de Déu, assumint la nostra naturalesa, ha donat salvació i vida nova. L'Epifania ve a omplir de llum i d'esperança la nostra història humana que desemboca en la vida per sempre, i dona dignitat a les persones. Per Jesús, tota persona, home o dona, és germà seu, germà del Fill de Déu, i gaudeix d'una gran dignitat. Del Nadal i l'Epifania n'ha de néixer el compromís per un futur millor per a totes les persones i els pobles, un futur de justícia i de llibertat, de pau i de dignitat.

Hem iniciat un Any Nou que ens ha de renovar. Hem acabat un any i girem full al calendari. Tantes coses que han passat i que haurem viscut... d'ale-

gria i de problemes, de família, de treball, de política, de frustracions i d'esperances, de joies i de creus, de difunts que enyorem i d'infants que estrenen la vida... Estem convidats a posar-ho tot en mans de Déu, l'any que se n'ha anat i el 2019 que ja és aquí, perquè Jesús, que és Senyor de la història, tingui compassió de tots nosaltres, de la humanitat sencera. Tot cristià és un intercessor. Encomanem tot el món al Senyor, perquè perdoni els pecats, guareixi les ferides, ens restauri i ens salvi, i sobretot ens concedeixi la seva gràcia i la seva benedicció per a «recomençar de nou», refent l'aliança d'amor amb Déu, i acollint el seu Regne, que no deixa mai d'arribar i de créixer, encara que no ens n'adonem.

Visquem aquest nou any amb abandonament en les mans de Déu, humilitat, acollida del do de Déu, acció de gràcies, i esperit de servei que duri tot l'any! La fecunditat de la nostra vida no està en acumular anys, o en la productivitat, sinó en el fet de servir, de treballar amb el Senyor i per al Senyor. «Si vivim, vivim per al Senyor, i si morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor», deia Sant Pau (Rm 14,8). Aques-

ta és la font de la nostra joia i de la nostra pau cristianes. Som el seu poble, sempre serem útils a Déu, fins quan estiguem aparentment sense forces per a fer tant o igual com potser fèiem abans, o perplexos perquè la realitat és difícil de comprendre i abastar.

Al llarg de tot l'any, animem-nos a donar-ho tot i a donar-nos del tot, sense condicions, com els Mags, que es posaren de pressa en camí i cercaren la llum i la veritat, a través de la natura, de l'Escriptura i del poble de Déu. El Papa Francesc a *Gaudete et Exsultate* cap. III, proposa **la caritat com a centre de tot** ja que l'amor és el gran protocol (Mateu cap. 25 i les Benaurances són com l'ADN del cristià), amb les actituds vitals que poden contribuir a recórrer el camí de la santedat. Que la seva proposta de «**combat, vigilància i discerniment**» amb aguant, paciència i mansuetud, amb alegria i sentit de l'humor, amb audàcia i fervor, i vivint en comunitat i amb pregària constant, siguin el nostre distintiu al llarg de tot l'any que hem començat.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Trobada de preconfirmands a Andorra

Els infants i joves de les Valls d'Andorra que es preparen per a la Confirmació es van trobar, el dissabte dia 1 de desembre al Santuari de Meritxell, en una trobada de formació i convivència, acompanyats pel Vicari de Pastoral i Delegat de Catequesi, Mn. Antoni Elvira, el Delegat d'Ensenyament, Mn. Pepe Chisvert, l'Arxiprest de les Valls, Mn. Ramon Sàrries, el P. Anto Pallikunnen, i Mn. Emili Villegas, i van ser acollits per Rector del Santuari i encarregat de la casa de Colònies d'Aina, Mn. Ramon Rosell. La sortida es va fer a Meritxell coincidint amb la celebració de la Setmana Bíblica i els nois i noies van poder visitar l'exposició sobre la Bíblia, que va glossar Mn. Sàrries, expert biblista. Una setantena de nois i noies van participar en la pregària i més tard en la reflexió i en els jocs i l'esbarjo.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'Evangelí de la Salut

L' experiència de malaltia i patiment és una experiència intrínsecament humana, però a la vegada intrínsecament espiritual i religiosa; ens posa en contacte amb la pròpia vulnerabilitat i fragilitat davant del patiment, però també amb la força sanant de la fe i de les creences; de la solitud en la malaltia, ens apropa molts cops al consol, a l'exercici de l'art de cuidar, acollir, acompanyar. Per que hi ha formes sanes de viure la malaltia i formes molt maltesses de viure la salut.

Avui en dia, el mot «salut» està de moda, és un lema publicitari per vendre tota mena de productes, dona lloc a revistes monogràfiques, i és la penyora actual per la que fem els més inversemblants sacrificis. Més enllà de modes, Crist ens transmet una nova aproximació a la vivència de la salut de forma in-

tegral, lligada inexorablement al nostre projecte de vida i de plenitud. La força sanant de Jesús no és un fet anecdòtic o marginal, sinó és un dels eixos centrals i més característics del seu missatge. Per que Jesús ens revela un Déu de la salut, la sanació i la salvació, l'itinerari de salut com itinerari de vida plena, l'Evangelí de la Salut.

És important interpel·lar-nos de quina salut ens parla Jesús i amb quines actituds de curació s'atansa als malalts o deixa que se li apropin. Jesús no cura sols malalties, cura persones i les retorna al servei als altres, a la comunitat a la vida, no és sols treure la malaltia sinó que les curacions de Jesús, impliquen un canvi de vida integral: una sanació.

Sentir-se tocat per Jesús és sentir-se transformat, de forma integral, plena i profunda. De trobar segure-

tat enfront de la incertesa, comprensió enfront de la desorientació, confiança enfront de l'amenaça, estima enfront de la fragilitat, sentit enfront de la percepció de caos.

Sanar no és sols quedar-se sense una malaltia i la persona queda curada. La sanació implica la transformació de la persona, passant d'impur a digne, d'exclòs a inclòs, d'inútil a servidor, d'allunyat a testimoni.

Més enllà de la guarició de les dolències o la desaparició de les lesions, Jesús toca a tota la persona, i a partir d'aquesta experiència la persona queda transformada, sanada.

Montserrat Esquerda

Directora de l'Institut Borja de Bioètica i Delegada de Salut del Bisbat de Lleida

PALABRA Y VIDA

«Se ha manifestado la gracia de Dios, que trae la salvación para todos los hombres»
(Tit 2,11)

La gozosa fiesta de la Epifanía nos invita a encaminarnos, como los Magos, a la espléndida aventura de vivir la fe con alegría y dejando que la luz de la estrella de Jesús guíe siempre nuestros pasos, y nos lleve a comprometer la vida al servicio de ese Dios nacido pobre con los pobres. Esta revelación que Dios quiere salvar a la humanidad, y no sólo a unos pocos, sino a todos, es un estímulo para renovar nuestra confianza en el ser humano, a quien Jesús, el Hijo de Dios, asumiendo nuestra naturaleza, ha dado salvación y vida nueva. La Epifanía viene a llenar de luz y de esperanza nuestra historia humana que desemboca en la vida para siempre, y da dignidad a las personas. Por Jesús, toda persona, hombre o mujer, es hermano suyo, hermano del Hijo de Dios, y goza de una gran dignidad. De la Navidad y la Epifanía debe nacer el compromiso por un futuro mejor para todas las personas y los pueblos, un futuro de justicia y de libertad, de paz y de dignidad.

Hemos iniciado un Año Nuevo que nos ha de renovar. Hemos terminado un año y pasamos página al calendario. Tantas cosas que han ocurrido y que habremos vivido... de alegría y de problemas, de familia, de trabajo, de política, de frustraciones y de esperanzas, de alegrías y cruces, de difuntos que añoramos y de niños que estrenan la vida... Estamos invitados a ponerlo todo en manos de Dios, el año que se ha ido y el 2019 que ya está aquí, para que Jesús, Señor de la historia, tenga compasión de todos nosotros, de la humanidad entera. Todo cristiano es un intercesor. Encomendemos todo el mundo al Señor, para que perdone los pecados, cure las heridas, nos restaure y nos salve, y sobre todo nos conceda su gracia y su bendición para «recomenzar de nuevo», rehaciendo la alianza de amor con Dios, y acogiendo su Reino, que no deja nunca de venir y de crecer, aunque no nos demos cuenta.

¡Vivamos este nuevo año con abandono en las manos de Dios, humildad, acogida del don de Dios, acción de gracias, y espíritu de servicio que dure todo el año! La fecundidad de nuestra vida no consiste en acumular años, o en la productividad, sino en el hecho de servir, de trabajar con el Señor y para el Señor. «Si vivimos, vivimos para el Señor; si morimos, morimos para el Señor; así que, ya vivamos, ya muramos, somos del Señor», decía San Pablo (Rm 14,8). Esta es la fuente de nuestra alegría y de nuestra paz cristianas. Somos su pueblo, siempre seremos útiles a Dios, incluso cuando estemos aparentemente sin fuerzas para hacer tanto o igual como quizás hacíamos antes, o perplejos porque la realidad es difícil de comprender y abarcar.

A lo largo de todo el año, animémonos a darlo todo y a darnos del todo, sin condiciones, como los Magos, que se pusieron de prisa en camino y buscaron la luz y la verdad, a través de la naturaleza, de la Escritura y del pueblo de Dios. El Papa Francisco en *Gaudete et Exultate* cap. III, propone **la caridad como centro de todo** ya que el amor es el gran protocolo (Mateo cap. 25 y las Bienaventuranzas son como el ADN del cristiano), con las actitudes vitales que pueden contribuir a recorrer el camino de la santidad. Que su propuesta de «**combate, vigilancia y discernimiento**» con aguante, paciencia y mansedumbre, con alegría y sentido del humor, con audacia y fervor, y viviendo en comunidad y con oración constante, sean nuestro distintivo a lo largo de todo el año que hemos comenzado.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Reunió constitutiva del Consell de Pastoral

El nou Consell Pastoral Diocesà d'Urgell, ja renovat per als propers 4 anys després de les corresponents eleccions i designacions, va celebrar la reunió constitutiva el 24 de novembre a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell, que fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i pels vicaris de la Diòcesi.

La reunió va iniciar-se amb unes paraules de beninguda del Sr. Arquebisbe insistint en la identitat i missió del Consell Pastoral Diocesà que ha de ser un reflex de totes les realitats i vocacions presents a la geografia de la Diòcesi: laics i laiques; consagrats i consagrades; preveres; diaques; verges consagrades; etc. Mons. Vives va destacar com el Consell Pastoral Diocesà és un òrgan important de coresponsabilitat que dona criteri al Pastor diocesà per conduir la Diòcesi i serveix per a crear una xarxa de comunió diocesana al llarg i ample del Bisbat. Després va tenir lloc la presa de possessió dels consellers que van recitar junts el Símbol de la Fe per significar la comunió en la mateixa fe catòlica i que el servei que desenvoluparan es fa sempre en comunió amb el Bisbe diocesà i l'Església.

A continuació es van elegir els secretaris del Consell. Va ser escollida Secretària del Consell Pastoral Diocesà, la Sra. Ester Sibís i Goset, de Sort (Pallars Sobirà) i Secretaris adjunts, la Sra. Anahí Biorci Magagnini, Verge Consagrada, de La Seu d'Urgell, i el Sr. David Pérez i Esteban, representant de la Delegació de Joventut. Mn. Josep Maria Mauri, Vicari general, va exposar una síntesi del treball realitzat per l'anterior Consell on destaquen la preparació i execució de les Prioritats Pastorals de la Diòcesi d'Urgell (2014-2018).

Mn. Antoni Elvira, Vicari de Pastoral, va presentar als consellers un breu resum del document final de la XV Assemblea general ordinària del Sínode dels Bisbes sobre el tema «Els joves, la fe i el discerniment vocacional» que va tenir lloc a Roma del 3 al 28 d'octubre.

Els consellers van proposar una sèrie de temes que podien ser objecte de reflexió del Consell com: un estudi aprofundit de les conclusions del Sínode de Bisbes, i com potenciar la pastoral de joventut a la Diòcesi; la integració entre pastoral de joventut, familiar, catequesi i ensenyament; l'atenció als pobles petits; el mes missioner que tindrà lloc el mes d'octubre de 2019 o com ajudar a fer viure el compromís social i ecològic dins de l'Església a partir del que el Papa Francesc demana a la seva carta encíclica *Laudato si'*.

Tot seguit, el Sr. Arquebisbe i Mn. Josep M. Mauri, Vicari general, van presentar una informació sobre la immatriculació de béns de l'Església, subratllant com la Diòcesi d'Urgell ha registrat només aquells béns que estaven cadastrats al seu nom i com, més enllà de les recents polèmiques als mitjans de comunicació, el Bisbat manté una excel·lent col·laboració amb els ajuntaments i diferents administracions, que ha permès que el Bisbat pogués immatricular els temples per permetre precisament la seva custòdia i protecció davant de possibles tercers.

Finalment, Mons. Vives presentà breument als consellers el tema de la defensa dels menors en l'Església amb l'esforç per ajudar les persones vulnerables i la lacra dels delictes d'abusos.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

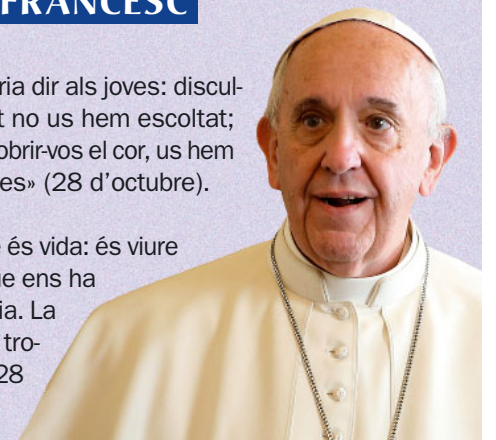

@Pontifex: «Sant Pau ens dona un consell molt pràctic per tal de conservar la unitat: "suportar-se mútuament amb amor"» (27 d'octubre).

@Pontifex: «El futur el faràs tu amb les teves mans, amb el teu cor, amb el teu amor, amb les teves passions, amb els teus somnis. Amb els altres» (27 d'octubre).

@Pontifex: «Voldria dir als joves: disculpeu-nos si sovint no us hem escoltat; si, en comptes d'obrir-vos el cor, us hem omplert les orelles» (28 d'octubre).

@Pontifex: «La fe és vida: és viure l'amor de Déu que ens ha canviat l'existència. La fe és qüestió de trobada, no teoria» (28 d'octubre).

Se celebren els 300 anys de les pintures barroques de Sant Climent de Talltorta

Diumenge 25 de novembre, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va presidir la festa que commemorava els 300 anys de les pintures barroques (1718) de l'església de Sant Climent de Talltorta (Bolvir-La Cerdanya) amb una Eucaristia solemne que presidí i que fou concelebrada pel Rector de la Parròquia, Mn. Xavier Parés, i per Mn. David Codina.

L'església de Sant Climent de Talltorta és anomenada popularment «Capella Sixtina» a la contrada per la bellesa i qualitat de les seves pintures murals i la celebració de l'efemèride es va fer amb l'assistència d'un nombrós nombre de fidels que van omplir el temple.

A la seva arribada a Talltorta, Mons. Vives fou rebut per l'Il·lm. Sr. Alcalde de Bolvir, Sr. Bartomeu Baqué, així com per la Regidora de Cultura de Bolvir, Sra. Roser Caselles, i els fidels del poble, especialment per la gent gran, que en aquell diumenge celebraven la seva festa.

Abans d'iniciar-se l'Eucaristia, la restauradora que treballà en la restauració de les pintures que foren promogudes pel Bisbat d'Urgell i inaugurades l'any 2012, Sra. Meritxell Izquierdo, va presentar als fidels la principal iconografia de l'església totalment pintada que amb raó és anomenada la «Capella Sixtina» de la Cerdanya, amb molta obra de pintura barroca realitzada el 1718 pel Bisbe d'Urgell Simeó de Guinda, en moments de restauració després de la desfeta de 1714. Pintures barroques de tota l'església, d'una gran bellesa i simplicitat, amb colors ben vius i representacions de la vida de Crist i dels sants, especialment de Sant Climent papa i màrtir, sant patró de la Parròquia així com el judici final i Sant Joan Baptista. L'església de Sant Climent descansa sobre les restes de l'absis i pintures romàniques del segle XII, que podrien estar realitzades sobre una església del segle IX.

A continuació tingué lloc l'Eucaristia dominical, en la festa litúrgica de Crist Rei de l'Univers. A la seva homilia, l'Arquebisbe explicà com l'Any litúrgic s'acabava en aquell diumenge per tal de començar el diumenge vinent l'Advent, temps de preparació per al Nadal. Per això, la festa litúrgica de Crist Rei, com el final de l'any, ens crida a posar la nostra mirada sobre l'any que deixem enrere i saber agrair tots els dons que hem rebut per part de Déu i, al mateix temps, demanar-li perdó dels nostres

mancaments i pecats. Va animar a valorar la fe cristiana que hem rebut dels nostres avantpassats, i de la qual, les pintures barroques de 1718

de Sant Climent de Talltorta són un exponent clar, ja que eren una catequesi viva per al poble fidel dels misteris de la vida de Jesús i del judici final on tots haurem de comparèixer i donar compte a Déu de la nostra vida, tal i com està pintat bellament en el temple de Talltorta. Va animar els fidels a preguntar-se qui és Crist per a mi? És el Senyor de la meua vida, el meu Rei? I com seria la meua vida sense Crist i sense fe? Ja que la fe no és una idea racional sinó que és creure en Déu fet home, Jesucrist, que m'ha de canviar la vida i transformar-la a través del seguiment de l'autèntic Rei que ha de ser Jesús. Per això, l'Arquebisbe va insistir en la necessitat que el Regne de Déu ens porti a estimar especialment els pobres i els marginats i a ser generosos i compromesos amb la família, el poble, el país i l'Església.

Finalment, en la festa de la gent gran, l'Arquebisbe va demanar saber valorar tot el treball i saviesa que els qui ens han precedit han portat a terme per fer un poble i un país gran i fecund, i va exhortar els fidels a saber transmetre aquest llegat a les noves generacions.

A l'ofertori, una família va regalar per a l'església uns canelobres i una creu per a l'altar que l'Arquebisbe agrai.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17. 23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat; beata Justa d'Oliveira Liudalva, vg. i mr.

8. □ Dimarts [1Jo 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs,

bisbe (carmelità); sant Llorenç Justinià, bisbe.

9. □ Dimecres [1Jo 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

10. □ Dijous [1Jo 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22]. Sant Agató, papa (sicilià, 678-681), sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. □ Divendres [1Jo 5,5-13 / SI 147 / Lc 5,12-16]. Urgell: Beata Ana M. Janer i Anglarill, vg.; sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg., beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prevs. dominicans.

12. □ Dissabte [1Jo 5,14-21 / SI 149 / Jo 3,22-30]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martino de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni Maria Puc-

ci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí; beat Pere Francesc Jamet, prev.; sant Elred, abat cistercenc.

13. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Is 42, 1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Lc 3,15-16.21-22 (o bé: Is 40,1-5.9-11 / SI 103 / Tt 2,11-14;3,4-7 / Lc 3,15-16.21-22)]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i dr. de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

Epifania del Senyor (C)

COMENTARI

Jesucrist Salvador de tots els pobles de la terra

La festa d'avui coneguda popularment com el «dia dels Reis» la litúrgia l'anomena «l'epifania (manifestació) del Senyor». És el sentit d'aquesta festa: Déu que, en Jesucrist, es manifesta com a Salvador a tot els pobles. Ho diu clarament Pau en la segona lectura: *Per una revelació he conegut el misteri secret, que els homes no havien conegut en les generacions passades tal com ara Déu l'ha revelat. El secret és aquest: que des d'ara per l'evangeli, tots els pobles, en Jesucrist tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.*

En altres paraules avui celebrem que Déu ha manifestat el seu amor i la seva elecció a tots els homes i dones del món, no només als del poble escollit. Tots estan cridats a participar d'un mateix cos, del mateix poble. És l'epifania de Déu al món. El nostre Déu estima tots els homes i dones de la terra.

Per això ja Isaïes exclama meravellat, adreçant-se a Jerusalem: *Els pobles s'acosten a la teva llum, els reis busquen la claror de la teva albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots aquests s'apleguen per venir cap a tu; porten de lluny els seus fills, duen als braços les teves filles.* Originalment el text feia referència al retorn a Jerusalem dels exiliats però té una dimensió messiànica que ens permet aplicar-lo a Crist en qui es realitza plenament la profecia: Ell és la llum de tots els pobles de la terra i tothom busca aquesta llum.

I aquest és el sentit de l'evangeli amb la narració dels mags que venen d'Orient (per tant, no són del poble escollit) i que descobreixen en Jesús al Déu (encens) fet home (mirra) i al Rei del món (or). *Prostrats a terra (senyal d'adoració), li prestaren el seu homenatge. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li: or, encens i mirra.* Ells representen tots els pobles de la terra als quals Déu s'ha revelat. Però ells, al contrari d'Herodes, el van saber buscar i per això el van trobar. Cal buscar la llum de Betlem.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 60,1-6)

Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum i sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor. Mentre les tenebres embolcallen la terra, i fosques nuvolades cobreixen les nacions, sobre teu clareja el Senyor i apareix la seva glòria. Els pobles s'acosten a la teva llum, els reis busquen la claror de la teva albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots aquests s'apleguen per venir cap a tu; porten de lluny els teus fills, duen als braços les teves filles. Tota radiant i meravellada veuràs amb el cor eixamplat com aboquen damunt teu els tresors del mar i porten a casa teva la riquesa de les nacions. Et cobriran onades de camells, dromedaris de Madián i d'Efà; tots venen de Sabà portant or i encens i cantant la grandesa del Senyor.

► Salm responsorial (71)

R. *Tots els pobles, Senyor, us faran homenatge.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 3,2-3a.5-6)

Germans, segurament heu sentit dir que Déu m'ha confiat la missió de comunicar-vos la seva gràcia: per una revelació he conegut el misteri secret, que els homes no havien conegut en les generacions passades tal com ara Déu l'ha revelat per l'Esperit als sants apòstols de Crist i als profetes. El secret és aquest: que des d'ara, per l'evangeli, tots els pobles, en Jesucrist, tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,1-12)

Quan va néixer Jesús a Bet-Lèhem de Judea, en temps del rei Herodes, vingueren d'Orient uns mags i, en arribar a Jerusalem, preguntaven: «On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist com s'aixecava la seva estrella i venim a presentar-li el nostre homenatge.» El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir aquestes noves. Herodes convocà tots els grans sacerdots amb els lletrats del poble i els preguntava on havia de néixer el Messies. Ells respongueren: «A Bet-Lèhem de Judea. Així ho escriu el profeta: "Bet-Lèhem, terra de Judà, no ets de cap manera la més petita entre les famílies de Judà, perquè de tu sortirà un príncep que pasturarà Israel, el meu poble".» Llavors Herodes cridà secretament els mags i s'informà ben bé del moment en què s'havia aparegut l'estrella. Després els encaminà a Bet-Lèhem amb aquesta recomanació: «Aneu, busqueu-lo ben bé, aquest nen, i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, que jo també vull presentar-li el meu homenatge.» Sortint de l'audiència del rei, es posaren en camí. Llavors s'adonaren que l'estrella que havien vist aixecar-se anava davant d'ells fins que s'aturà sobre el lloc on hi havia el nen. La seva alegria en veure allà l'estrella va ser immensa. Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare i, prostrats a terra, li prestaren el seu homenatge. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li presents: or, encens i mirra. Després, advertits en un somni que no anessin pas a veure Herodes, se'n tornaren al seu país per un altre camí.

► Lectura del libro de Isaías (Is 60,1-6)

¡Levántate y resplandece, Jerusalén, porque llega tu luz; la gloria del Señor amanece sobre ti! Las tinieblas cubren la tierra, la oscuridad los pueblos, pero sobre ti amanecerá el Señor y su gloria se verá sobre ti. Caminarán los pueblos a tu luz los reyes al resplandor de tu aurora. Levanta la vista en torno, mira: todos esos se han reunido, vienen hacia ti; llegan tus hijos desde lejos, a tus hijas las traen en brazos. Entonces lo verás y estarás radiante; tu corazón se asombrará, se ensanchará, porque la opulencia del mar se vuelca sobre ti, y a ti llegan las riquezas de los pueblos. Te cubrirá una multitud de camellos, dromedarios de Madián y de Efá. Todos los de Saba llegan trayendo oro e incienso, y proclaman las alabanzas del Señor.

► Salmo responsorial (71)

R. *Se postrarán ante ti, Señor, todos los pueblos de la tierra.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 3,2-3a.5-6)

Hermanos: Habéis oído hablar de la distribución de la gracia de Dios que se me ha dado en favor de vosotros, los gentiles. Ya que se me dio a conocer por revelación el misterio, que no había sido manifestado a los hombres en otros tiempos, como ha sido revelado ahora por el Espíritu a sus santos apóstoles y profetas: que también los gentiles son coherederos, miembros del mismo cuerpo, y partícipes de la misma promesa en Jesucristo, por el Evangelio.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 2,1-12)

Habiendo nacido Jesús en Belén de Judea, en tiempos del rey Herodes, unos magos de Oriente se presentaron en Jerusalén preguntando: «¿Dónde está el Rey de los judíos que ha nacido? Porque hemos visto salir su estrella y venimos a adorarlo».

Al enterarse el rey Herodes, se sobresaltó y toda Jerusalén con él; convocó a los sumos sacerdotes y a los escribas del país, y les preguntó dónde tenía que nacer el Mesías.

Ellos le contestaron: «En Belén de Judea, porque así lo ha escrito el profeta: "Y tú, Belén, tierra de Judá, no eres ni mucho menos la última de las poblaciones de Judá, pues de ti saldrá un jefe que pastoreará a mi pueblo Israel"».

Entonces Herodes llamó en secreto a los magos para que le precisaran el tiempo en que había aparecido la estrella, y los mandó a Belén, diciéndoles: «Id y averiguad cuidadosamente qué hay del niño y, cuando lo encontréis, avisadme, para ir yo también a adorarlo».

Ellos, después de oír al rey, se pusieron en camino y, de pronto, la estrella que habían visto salir comenzó a guiarlos hasta que vino a pararse encima de donde estaba el niño. Al ver la estrella, se llenaron de inmensa alegría. Entraron en la casa, vieron al niño con María, su madre, y cayendo de rodillas lo adoraron; después, abriendo sus cofres, le ofrecieron regalos: oro, incienso y mirra. Y habiendo recibido en sueños un oráculo, para que no volvieran a Herodes, se retiraron a su tierra por otro camino.